

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare skall ändras. I propositionen föreslås en revidering av de bestämmelser på grundval av vilka en lantbruksföretagare som får avträdelsepension eller avträdelseersättning kan överlåta eller arrendera ut sina åkrar som berörs av en förbindelse att inte odla eller av

en försäljningsbegränsningsförbindelse utan att pensionen eller ersättningen indras helt och hållet. I överensstämmelse med det gällande avträdelsestödsystemet förutsätts inte längre att förvärvaren bedriver jordbruk på heltid. De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge.....	3
2.1. Lagen om avträdelsepension.....	3
2.2. Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare	4
3. Propositionens mål och de föreslagna ändringarna.....	5
4. Propositionens ekonomiska verkningar	6
5. Beredningen av propositionen.....	6
DETALJMOTIVERING.....	7
1. Motivering till lagförslagen.....	7
1.1. Lagen om avträdelsepension.....	7
1.2. Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare	7
2. Ikraftträdande	7
LAGFÖRSLAGEN.....	9
om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension.....	9
om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare	9
PARALLELLTEXTER.....	11
om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension.....	11
om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare	13

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Lagen om avträdelsepension (16/1974) har varit i kraft sedan ingången av 1974. Avträdelsepensionerna har beviljats på grundval av de avträdelser som ägt rum under 1974—1992. Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992), nedan lagen om avträdelseersättning, gäller avträdelser som ägt rum under 1993—1995. Nya avträdelsepensioner eller avträdelseersättningar beviljas inte längre.

När Finland gick med i Europeiska unionen stiftades lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), nedan avträdelsestödslagen. Från och med år 1996 har avträdelse från bedrivande av jordbruk stötts endast med hjälp av avträdelsestödet. Avträdelsestödsystemet motsvarade bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2079/1992 om införande av en stödordning i gemenskapen för förtidspensionering från jordbruk och var delvis EU-finansierat. Avträdelsestödslagen tillämpades på de avträdelser som ägde rum åren 1995—1999. Avträdelsestödslagen ändrades genom lag 1326/1999, som trädde i kraft den 1 juli 2000. Det gällande avträdelsestödsystemet, som grundar sig på den sistnämnda lagändringen, är nationellt finansierat. De ändrade bestämmelserna tillämpas på avträdelser som äger rum under åren 2000—2002.

I den gällande lagen om avträdelsepension och i den gällande lagen om avträdelseersättning finns hänvisningsbestämmelser till bestämmelserna i avträdelsestödslagen. Genom lag 1326/1999 har en del av de bestämmelser i avträdelsestödslagen som det fortfarande hänvisas till i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning ändrats. I propositionen föreslås att behövliga ändringar som beror på lagändringen gällande avträdelsestödsystemet görs i 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning.

2. Nuläge

2.1. Lagen om avträdelsepension

För att få rätt till avträdelsepension skulle jordbrukaren ge en förbindelse om att han inte använder eller arrenderar ut lägenhetens åkrar eller ekonomibyggnader för lantbruksproduktion (förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion). Dessutom måste han förbinda sig att under sex år från det att pensionen började inte överlåta lägenhetens åker över huvud taget eller efter denna tid för annat än som tillskottsområde till en enskild jordbrukare, till den blivande övertagaren av gårdsbruket eller till vissa myndigheter (försäljningsbegränsningsförbindelse för åker).

Beloppet av avträdelsepensionen fastställdes på grundval av arealen på den överlåtna odlingsmarken. Utbetalningen av avträdelsepensionen fortsätter under avträdares hela livstid om de förbindelser som förutsätts i lagen iakttas. När avträdares fyller 65 år eller om han därförinnan får rätt till pension enligt folkpensionslagen (347/1956), ändras full pension till minskad pension, vars belopp är 40 % av den fulla pensionen.

Av brott mot förbindelserna enligt lagen om avträdelsepension följer indragning av avträdelsepensionen om det inte är fråga om en ringa förseelse eller vägande skälighetssynpunkter talar för fortsatt utbetalning av pensionen. Avträdelsepensionen kan på grund av en förbindelseförseelse indras också för viss tid eller bara delvis.

Lagen om avträdelsepension ändrades genom lag 366/1997, som trädde i kraft den 30 april 1997 för bestämmelser som finns i lagens 8 § 2 mom. 2 punkt. Lagändringen gjorde det möjligt för pensionstagarna att i större utsträckning än tidigare överlåta eller arrendera ut åkermark som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension utan att följden kunde vara

att pensionen indras helt och hållet. Åkrar som berörs av en förbindelse kan enligt bestämmelsen överlåtas eller arrenderas ut med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år till en person som vid överlåtelse tidpunkten bedriver jordbruk som huvudsyssla enligt 2 § lagen om avträdelsestöd och enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överläts eller arrenderas ut. Den pension som betalas som full avträdelsepension till följd av överlåtelsen ändras till minskad med stöd av 8 § 2 mom. AvPL. För den pensionstagare som får minskad avträdelsepension föranleder överlåtelsen inte längre några följder.

Med bedrivande av jordbruk som huvudsyssla avsågs enligt 2 § i avträdelsestödslagen lantbruksföretagarverksamhet där lantbruksföretagarens totala inkomst åtminstone till en fjärdedel erhålls av jordbruk, lantbruksföretagarens totala inkomst åtminstone till hälften erhålls av jord- och skogsbruk samt av kompletterande verksamhet som bedrivs på gårdsbruksenheten, och lantbruksföretagarens totala arbetstid åtminstone till hälften åtgår till jord- och skogsbruket samt till kompletterande verksamhet som bedrivs på gårdsbruksenheten. Genom förordning hade det föreskrivits närmare om uppskattning av inkomster och arbetstid. Avträdelsestödslagens 2 § har ändrats genom ovan nämnda lag 1326/1999 så, att den ovan nämnda definitionen på bedrivande av jordbruk som huvudsyssla ströks i paragrafen. I avträdelsestödsystemet för åren 2000—2002 förutsätts det inte längre att avträderen eller förvärvaren bedriver jordbruk som huvudsyssla.

I 8 § 4 mom. lagen om avträdelsepension hänvisas det i tillämpliga delar till 13 § 2 mom. avträdelsestödslagen. Enligt den sistnämnda bestämmelsen kan överlåtelse ske till två förvärvare. Härvid måste båda, eller i fråga om äkta makar åtminstone den ena, uppfylla de villkor som gäller för en förvärvare. Avträdelsestödslagens 13 § har ändrats genom nämnda lag 1326/1999 så, att paragrafens 2 mom. har strukits. Enligt den gällande 13 § i avträdelsestödslagen kan en överlåtelse ske till två förvärvare och deras

äkta makar gemensamt. Härvid måste båda, och i fråga om äkta makar åtminstone den ena, uppfylla de villkor som gäller för en förvärvare.

I februari 2001 betalades avträdelsepension fortfarande till 26 923 pensionstagare. Av dem fick 1 912 full avträdelsepension och 25 011 minskad pension. Beloppet av full avträdelsepension var i genomsnitt 2 421 mk per månad och beloppet av minskad avträdelsepension 1 104 mk per månad. Betalningen av avträdelsepensioner kommer att fortsätta ännu i många år. Efter den 30 april 1997 fram till utgången av oktober 2000 har ca 3 400 överlåtelser och utarrenderingar som avses i 8 § 2 mom. 2 punkten lagen om avträdelsepension ägt rum. I regel har överlåtelser och utarrenderingar gjorts av pensionstagare som redan vid överlåtelse tidpunkten fick minskad avträdelsepension. Som en följd av lagändringen har ca 25 300 hektar åkermark återtagits i produktion.

2.2. Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

För att få avträdelseersättningen måste lantbruksföretagaren avge en förbindelse om att han varken använder eller arrenderar ut gårdsbruksenhetens åker- eller trädgårdsmark eller produktionsbyggnader för lantbruksproduktion (förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion). Dessutom måste avträderen förbinda sig att inte överlåta gårdsbruksenhetens åker till någon (försäljningsbegränsningsförbindelse för åker). Inom systemet med avträdelseersättning är förbindelsen i kraft också efter sex år då någon av gårdsbruksenhetens avträdere har rätt till avträdelseersättning eller del därav.

Avträdelseersättning betalas fram till att avträderen fyller 65 år. Avträdelseersättningen består av ett grundbelopp och ett avträdelsetillägg. Grundbeloppet fastställdes i hög grad som invalidpensionen i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969, LFöPL). Beloppet av avträdelsetillägget bestämdes enligt åkerarealen och antalet husdjursenheter på gårdsbruksenheten. När avträderen fyller 65 år upphör avträdelsetillägget och grundbeloppet ändras till sådan ålderspension som avses i LFöPL. Om förbindelserna enligt lagen om avträdelseersättning inte iakttas indras

avträdelseersättningen i regel. Om försummelsen av en förbindelse dock skall anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för försummelsen kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis.

Lagens 25 § 2 mom. ändrades från den 30 april 1997. Enligt bestämmelsen anses som sådana särskilda skäl som avses i lagen en situation då mark som berörs av en förbindelse, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en sådan person som vid överlåtelse tidpunkten bedriver jordbruk som huvudsyssla enligt 2 § lagen om avträdelsestöd och enligt författningar som utfärdats med stöd av den. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överläts eller arrenderas ut. När dessa villkor uppfylls fortsätter utbetalningen av avträdelseersättningen i allmänhet till ett belopp av grundbeloppet. I 25 § 5 mom. lagen om avträdelsestöd, liksom också i lagen om avträdelseersättning, finns en hänvisningsbestämmelse till det ovan refererade 13 § 2 mom. i avträdelsestödslagen.

I februari 2001 betalades avträdelseersättning fortfarande till 1 056 avträdare. Beloppet av avträdelseersättningen var i genomsnitt 2 847 mk per månad. Betalningen av avträdelseersättningen fortsätter ännu i många år. Efter den 30 april 1997 fram till utgången av oktober år 2000 har sammanlagt hundra sådana överlåtelser och utarrenderingar ägt rum som avses i 25 § 2 mom. lagen om avträdelseersättning. Ca 1 300 hektar åkermark har den vägen återtagits i produktion.

3. Propositionens mål och de föreslagna ändringarna

I bakgrunden till de ändringar som gjordes i avträdelsestödssystemet fanns ändringar som skett i EU:s jordbrukspolitik. Den ovan nämnda förordningen (EEG) nr 2079/92 om införande av en stödordning i gemenskapen för förtidspensionering från jordbruk upphävdes från ingången av år 2000. I rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden

för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar inkluderades bestämmelser om ett system för förtidspensionering samt om det stöd från gemenskapen som beviljas för annan utveckling av landsbygden. Ett krav om bedrivande av jordbruk som huvudsyssla ingår inte längre till någon del i EG:s landsbygdsutvecklingsförordning emedan gemenskapens avsikt är att stöda också jordbruk som bedrivs på deltid.

Målet för de avträdelsesystem som grundade sig på en förbindelse att inte odla var i tiden en stabilisering av lantbruksproduktionen genom att åkermark tas ur produktion. Efter att Finland hade gått med i Europeiska unionen måste målen för lantbrukspolitiken definieras på nytt i den förändrade verksamhetsmiljön. I den nuvarande lantbrukspolitiken strävar man efter att stöda strukturutvecklingen inom jordbruket så, att det uppstår lönsamma och livsdugliga lägenhetshelheter. Denna utveckling stöds bl.a. av en ökning av lägenhetsstorleken. Detta mål låg också i bakgrunden till den lagändring från år 1997 som gällde lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning.

Att återta de åkermarker som berörs av förbindelser i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning för produktion måste alltså anses vara ett ändamålsenligt mål. Det föreslås att villkoret i 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning om att förvärvaren skall bedriva jordbruk som huvudsyssla revideras på grund av ändringen i 2 § i avträdelsestödslagen. Vid fastställandet på nytt av de villkor som gäller förvärvaren av åkermark och som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning skall i helhetsbedömningen beaktas också de ovan refererade ändringarna i Europeiska gemenskapens lantbrukspolitik från ingången av år 2000.

För att främja strukturutvecklingen inom jordbruket är det ändamålsenligt att åkermarker som kommer till försäljning eller utarrendering och som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning skall fås riktade till lägenheter, som har förutsättningar för lönsam verksamhet. Som

ett minimivillkor skall härvid anses vara att förvärvaren redan vid överlåtelse tidpunkten har en obligatorisk försäkring i kraft som avses i LFöPL och som grundar sig på det jordbruk som bedrivs på gårdsbruksenheten. Härvid blir de allra minsta lägenheterna eller lägenheter på vilka företagarens arbetsinsats är mycket liten utanför de överlåtelser som avses i 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning. Villkoret motsvarar också det villkor som gäller förvärvare av tillskottsmark och som följs i det gällande avträdelsestödssystemet.

Enligt 13 § i avträdelsestödslagen kan en överlåtelse ske till två förvärvare och deras äkta makar gemensamt i stället för till två förvärvare som tidigare. Härvid kan t.ex. två bröder med makar vara förvärvare, vilket tidigare inte var möjligt. Det är ändamålsenligt att utvidga möjligheten för motsvarande överlåtelser till att gälla också åkrar som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning. I dagens jordbruk, där större enheter eftersträvas, kan härvid t.ex. sammanslutningar, som utgörs av två bröder och deras makar, som tillskottsmark skaffa åkrar som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning. Det föreslås sålunda att de hänvisningsbestämmelser till 13 § 2 mom. i avträdelsestödslagen som finns i 8 § 4 mom. lagen om avträdelsepension och 25 § 5 mom. lagen om avträdelseersättning ändras till hänvisningar till den gällande 13 § i avträdelsestödslagen.

Till andra delar föreslås inte att det görs ändringar i de bestämmelser som gäller utarrendering och överlåtelse av åkrar som berörs av förbindelser som avses i lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning. Överlåtelse och utarrendering av åkrar som berörs av förbindelser till andra än förvärvare som avses i 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning leder sålunda fortsatt i regel till att pensionen eller

ersättningen indras, om det sedan inte är fråga om en tillåten överlåtelse enligt de bestämmelser som var i kraft redan före den lagändring som gjordes 1997.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

Kostnaderna enligt lagen om avträdelsepension och lagen om avträdelseersättning betalas av statens medel. På grund av de föreslagna ändringarna bedöms det att pensions- och ersättningstagarna överlåter åkrar som berörs av en förbindelse att inte odla som tillskottsområde något mer än för närvarande, då de villkor som gäller förvärvaren av tillskottsområde lindras. Detta kan i sin tur minska pensionsutgifterna när förmånen för dem som får full avträdelsepension ändras till minskad avträdelsepension som en följd av överlåtelser och beträffande dem som får avträdelseersättning betalas endast avträdelseersättningens grundbelopp. Lejonparten av avträdelsepensionstagarna är ändå sådana som får minskad avträdelsepension. Avträdelseersättning får för sin del numera ca tusen personer. Propositionens minskande inverkan på pensionsutgifterna är sålunda mycket ringa. Som en följd av de föreslagna ändringarna kan den mängd åkerareal som omfattas av odling och sålunda också kommer att omfattas av odlingsstöd bedömas öka något jämfört med den nuvarande situationen, vilket för sin del ökar statens utgifter något. Förslaget inverkar inte på skötselkostnaderna för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. I anslutning till beredningen har representanter för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och producentorganisationerna hörts.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om avträdelsepension

8 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. 2 punkt ändras så, att full avträdelsepension ändras till minskad avträdelsepension om den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse som avses i lagen om avträdelsepension, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen till en person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk så, att han tagit en obligatorisk LFöPL-försäkring. Såsom också tidigare skall förvärvaren dessutom förbinda sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåts eller arrenderas ut.

LFöPL-försäkringen skall basera sig på det jordbruk som bedrivs på gårdsbruksenheten. Som en sådan förvärvare som avses i lagen skall anses en person för vilken summan av den fastställda arbetsinkomsten på grundval av arealerna för gårdsbruksenhetens åker och skog uppgår till minst den nedre gräns som föreskrivs i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare (15 066,76 mk år 2001). En person som är befriad från försäkringsskyldighet enligt lagen om pension för lantbruksföretagare skall inte anses vara en sådan förvärvare som avses i lagen.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. ändras så, att i fråga om en förvärvare i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs i 13 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare. En överlåtelse kan ske till två förvärvare och deras äkta makar gemensamt. Härvid måste båda, och i fråga om makar åtminstone den ena, uppfylla de villkor som gäller för en förvärvare. Bestämmelsen skall under vissa förutsättningar tillämpas även på sambor. I den gällande avträdelsestödslagen avses med maka nämligen också en person som lantbruksföretagaren utan att ingå äktenskap fortgående lever tillsammans med i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden och som försäkrats med stöd av 1 § 2 mom. 5 punkten lagen om pension för lantbruksföretagare.

1.2. Lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

25 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så, att det för en försummelse av en förbindelse enligt lagen om avträdelseersättning föreligger särskilda skäl, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk på gårdsbruksenheten så, att han tagit en obligatorisk försäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Det föreslås också att ordalydelsen och strukturen i lagrummet görs tydligare genom att innehållet i bestämmelsen indelas i olika meningar. Såsom också tidigare måste förvärvaren avge en fem års odlingsförbindelse. Följden av överlåtelsen för mottagaren av avträdelseersättningen är i regel att avträdelsetillägget indras.

Det föreslås att det i paragrafens 5 mom. intas en hänvisningsbestämmelse till den ovan refererade 13 § i avträdelsestödslagen.

2. Ikraftträdande

Den ovan nämnda lagen 1326/1999 om ändring av 2 och 13 § i avträdelsestödslagen har trätt i kraft den 1 juli 2000. Av den här orsaken föreslås det att lagarna om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension och 25 § lagen om avträdelseersättning träder i kraft så snart som möjligt efter det att lagarna har antagits och blivit stadfästa. I lagändringarna är det fråga om fastställandet av villkor för en överlåtelse som eventuellt verkar minskande på beloppet av en pension eller ersättning. Det föreslås därför att det i ikraftträdelsebestämmelsen intas en preciserande bestämmelse, enligt vilken lagen skulle tillämpas på överlåtelser som sker efter det att lagen har trätt i kraft. En överlåtelse skall anses ha ägt rum vid den tidpunkt när överlåtelsehandlingen eller arrendeavtalet undertecknats.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 8 § 2 mom. 2 punkten och 4 mom., sådana de lyder i lag 366/1997, som följer:

8 §

Full avträdelsepension ändras till minskad pension

2) om något annat inte följer av 12 a §, ifall den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen som tillskottsområde till en person som vid överlåtelse tidpunkten bedriver jordbruk på gårdsbruksenheten så, att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och

odla det område som överlåts eller arrenderas ut,

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. 2 punkten iakttas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelsepensionens kapitalvärde beaktas då den avträdelsepension som betalas efter den överlåtelse tidpunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet bestäms på de grunder som social - och hälsovårdsministeriet beställer.

Denna lag träder i kraft den 2001.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker efter det att lagen har trätt i kraft.
En överlåtelse anses ha ägt rum vid den tidpunkt när överlåtelsehandlingen eller arrendeavtalet undertecknats.

Lag

om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 25 § 2 och 5 mom., sådana de lyder i lag 367/1997, som följer:

25 §

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse skall anses vara ringa eller om det funnits andra

särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan

även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse av en förbindelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en person som vid överlåtelse tidpunkten bedriver jordbruk så, att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbundit sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överläts eller arrenderas ut. Som i detta moment avsedda särskilda skäl anses också överlåtelse av sådan mark som berörs av förbindelsen för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

— — — — —
I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelseersättningens kapitalvärde beaktas då den avträdelseersättning som betalas efter den överlåtelse tidpunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet bestäms på de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer.

—————
Denna lag träder i kraft den 2001.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker efter det att lagen har trätt i kraft.
En överlåtelse anses ha ägt rum vid den tidpunkt när överlåtelsehandlingen eller arrendeavtalet undertecknats.

I Helsingfors den 2 november 2001

REPUBLIKENS PRESIDENT

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lag

om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 8 § 2 mom. 2 punkten och 4 mom., sådana de lyder i lag 366/1997, som följer:

8 §

Full avträdelsepension ändras till minskad pension

2) om något annat inte följer av 12 a §, ifall den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen som tillskottsområde till en sådan person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk som huvudsyssla enligt 2 § lagen om avträdelsestöd för landbruksföretagare (1293/1994) och enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåts eller arrenderas ut,

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. 2 punkten iaktas i tillämpliga delar 13 § 2 mom., 28, 29 och 32 §§ lagen om avträdelsestöd för landbruksföretagare. Vid beräkning av avträdelsepensionens kapitalvärde beaktas då den avträdelsepension som betalas efter den överlåtelsepunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet fastställs på de grunder som vederbörande ministerium bestämmer.

2) om något annat inte följer av 12 a §, ifall den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen som tillskottsområde till en person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk på gårdsbruksenheten så, att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för landbruksföretagare har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåts eller arrenderas ut,

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. 2 punkten iaktas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelsestöd för landbruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelsepensionens kapitalvärde beaktas då den avträdelsepension som betalas efter den överlåtelsepunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet bestäms på de grunder som social - och hälsovårdsministeriet fastställer.

*Denna lag träder i kraft den 2001.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker
efter det att lagen har trätt i kraft.
En överlåtelse anses ha ägt rum vid den
tidpunkt när överlåtelsehandlingen eller
arrendeavtalet undertecknats.*

Lag

om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 25 § 2 och 5 mom., sådana de lyder i lag 367/1997, som följer:

25 §

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse skall anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse av en förbindelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en sådan person som vid överlåtelse- eller arrendetidpunkten bedriver jordbruk som huvudsyssla enligt 2 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1293/1994) och enligt författningar som utfärdats med stöd av den, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåtits eller arrenderas ut, eller om sådan mark som berörs av förbindelsen har överlåtits för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar 13 § 2 mom., 28, 29 och 32 §§ lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare. Vid beräkning av avträdelseersättningens kapitalvärde beaktas då den avträdelseersättning som betalas efter den överlåtelse- eller arrendetidpunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet fastställs på de grunder som vederbörande ministerium bestämmer.

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse skall anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse av en förbindelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en person vid överlåtelse- eller arrendetidpunkten som bedriver jordbruk så, att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbundit sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåtits eller arrenderas ut. Som i detta moment avsedda särskilda skäl anses också överlåtelse av sådan mark som berörs av förbindelsen för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelseersättningens kapitalvärde beaktas då den avträdelseersättning som betalas efter den överlåtelse- eller arrendetidpunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet bestäms på de grunder som social - och hälsovårdsministeriet fastställer.

*Denna lag träder i kraft den 2001.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker
efter det att lagen har trätt i kraft.
En överlåtelse anses ha ägt rum vid den
tidpunkt när överlåtelsehandlingen eller
arrendeavtalet undertecknats.*